

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجنیر سید مختار دریا

۱۸ نومبر ۲۰۱۸

شب آخر

کس چه می داند
شاید امشب شب آخر باشد
یا که فردا من و چند تایی دگر
راهی مقصد میدان پولیگون گردیم
خواب از چشم همه رخت سفر بر بسته
همچو مرغان پرو بال به خون آغشته
به سوی لانه نا سوخته در پرواز اند
باز صبح آمد و آن صف طویل
سر دستشویی کنج دهلیز
پاسبان دست به روی ماشه
باصدای زود شو
با لگد بر در تشناب مکرر زدنش
کس چه می داند ازین ذلت زندانی ها
خاطر م خسته تر از خسته ازین احوال است
چند وقت است که این سوزن داغ

زیر ناخنهایم
یادگار ابدی را مانده
کس چه می داند
شایدم روز دگر با تو همینجا باشم
قصه ما و تو را پایان نیست
ای تو آن همسفر دخمه تاریکیها
می سپارم به تو این زنده کن خاطره ام
تا به یادت باشم
ساعت و کمپل من را تو بگیر
تا که بویم به تو همراه شود
لحظاتی که به یادم افتی
کفشهایم را... نه
بهتر است آن که به پایم باشد
تا نخوانند به رخساره من
اثری از آن درد
چون که از ضربت کیبل همه ترکیده و خون ریز بود
بستم را به همان مهمانی
که پریروز آمد
بده و تحفه پیغام دل پردردم
به عزیزان دگر نیز رسان
کس چه می داند
لیک در گوش دلم آوازی
ز عزیزان پولیگون آید
که سحرگاه به همراه عزیزان دگر
راهی عالم دیگر گردم

اهداء به شهدای گمنام پولیگون که در خاطره های نسلهای آینده همیشه زنده اند

"مختار دریا"